

indførelsen af medeje i private virksomheder ska-
bes tilsvarende rettigheder og pligter for medarbej-
derne i den offentlige sektor. Offentligt og privat
ansattes løn- og arbejdsvilkår må udvikle sig paral-
lelt, men med respekt for de forskelle, der nødven-
diggvis er mellem offentlig og privat virksomhed,
hvad angår drift, målsætning og politisk indflydel-
se. Også for offentligt ansatte skal det gælde, at
opsparingen frigives ved endelig tilbagetræden fra
arbejdsmarkedet, dog senest ved det 60. år. På
linje med privat ansatte disponerer offentligt an-
satte selv over det løbende afkast af opsparing.

Forslagsstillerne er derudover opmærksomme
på de betydelige løn- og personalepolitiske proble-
mer, som i dag findes i den offentlige sektor. Den
stigende utilfredshed med tjenestemandssystemet,
normeringsregler, avancementsmuligheder, afløn-
ningsforhold m.v. viser, at der snarest må sættes
ind, hvis en velfungerende offentlig sektor skal
bevares.

Ad 2. Medarbejdernes indflydelse i den offentlige sektor

Inden for den offentlige sektor er der behov for
et konsekvent og kontrolleret udviklingsarbejde
med henblik på at sikre de offentligt ansatte større
dispositions muligheder og indflydelse på egen ar-
bejdssituation. Udviklingsarbejdet må tage sigte på
at gennemføre mere tidssvarende ledelsesformer,
tilpasset de forskellige typer af offentlig virksom-
hed.

Sigtet skal være at lade de ansattes kreativitet,
ansvarlighed og selvstændighed komme til udtryk i
højere grad, end tilfældet er i dag.

Mange forskellige metoder må tages i brug.
Intet enkelt middel kan anvendes i alle situationer.
Afgørende er det, at der gennem forsøgs- og ud-
viklingsarbejde indhentes langt bredere erfarings-
grundlag om egnede metoder til inden for den

offentlige sektors mange forskellige typer af ar-
bejdspladser at kalde på de ansattes engagement
som en forudsætning for større arbejdsglæde for
den enkelte, højere tilfredshed med den offentlige
service og stigende produktivitet. De offentligt
ansattes organisationer må inddrages i arbejdet
med nye ledelsesformer.

Reglerne for samarbejdsudvalgene må revideres.
De må have mulighed for at træffe væsentlige af-
gørelser. Samarbejdsaftalens ord om, »at alle med-
arbejdere engageres i det daglige samarbejde«, må
realiseres. Samarbejdsudvalgene skal være repræ-
sentative for alle ansattes synspunkter ved at gen-
nemføre direkte valg af samarbejdsudvalget.

Desuden må der udformes en mere fleksibel
struktur for samarbejdsudvalgene, således at de
kan tilpasses de forskelle i opbygning og arbejds-
tilrettelæggelse, som skyldes, at der er tale om for-
skellige offentlige arbejdspladser og forskellige
niveauer inden for den samme myndighed.

Formandsposten i samarbejdsudvalget bør gå
på skift for et år ad gangen mellem repræsentanter
for ledelsen og de ansatte, samtidig med at for-
mandens stemme skal være afgørende ved stemme-
lighed. Herigennem lægges der et stærkt pres på
begge parter for at tale sig til enighed, hvilket må
være et af de vigtigste formål med medbestemmel-
sesregler.

Ligeledes må det overvejes at give samarbejds-
udvalgene myndighed til at træffe konkrete, bin-
dende beslutninger på en række områder, der di-
rekte vedrører de ansatte i deres daglige arbejds-
og personaleforhold. Det kan eksempelvis dreje sig
om en række af de områder, som er nævnt i sam-
arbejdsaftalens § 5, bl.a. placering af den daglige
arbejdstid, sikkerhedsforhold, ordensregler, ar-
bejdstilrettelæggelse, intern uddannelse, omskoling
etc. I dag har de ansatte kun mulighed for at være
medbestemmende om fastlæggelse af retningslinjer.
De deltager derimod ikke i konkrete afgørelser.